

Научно-наставно вијеће Филозофског факултета Универзитета у Бањој Луци на сједници одржаној 11. 07. 2012. године образовало је Комисију за разматрање конкурсног материјала и писање извјештаја за избор у академска звања по Конкурсу објављеном у дневном листу „Глас Српске“ од 27. 6. 2012. године за избор у наставника за ужу научну област *Општа педагогија* у саставу:

1. др Драго Бранковић, редовни професор, ужа научна област *Општа педагогија*, Филозофски факултет у Бањој Луци, предсједник
2. др Емил Каменов, редовни професор, ужа научна област *Општа педагогија*, Филозофски факултет у Новом Саду, члан
3. др Миле Илић, редовни професор, ужа научна област *Општа педагогија*, Филозофски факултет у Бањој Луци, члан

Након детаљно прегледаног конкурсног материјала, те пажљиво оцјењених доказа релевантних за избор наставника, Комисија подноси Научно-наставном вијећу Филозофског факултета и Сенату Универзитета у Бањој Луци

ИЗВЈЕШТАЈ

КОМИСИЈЕ О ПРИЈАВЉЕНИМ КАНДИДАТИМА ЗА ИЗБОР У АКАДЕМСКА ЗВАЊА

I ПОДАЦИ О КОНКУРСУ

Конкурс објављен: „Глас Српске“, 27. 06. 2012. године

Ужа научна/умјетничка област: Општа педагогија

Назив факултета: Филозофски факултет

Број кандидата који се бирају: **један**

Број пријављених кандидата: **један**

II ПОДАЦИ О КАНДИДАТИМА

1. Основни биографски подаци

Име, средње име и презиме: **Светозар (Миленко) Богојевић**

Датум и мјесто рођења: 19.01.1956. године, Сарајево, БиХ

Установе у којим је био запослен: ОШ „Девети мај“ у Какању, КПД Зеница, Педагошка академија у Сарајеву, Филозофски факултет у Бањој Луци

Звања/радна мјеста: педагог, васпитач, асистент на предметима предшколска и школска педагогија, виши асистент на предметима предшколска педагогија, педагошка статистика, дидактика, доцент на предметима предшколска педагогија и педагошка статистика, ванредни професор на предметима предшколска педагогија и педагошка статистика

Научна област: Педагогија; Ужа научна област: општа педагогија

Чланство у научним и стручним организацијама или удружењима: члан Друштва педагога Републике Српске

2. Биографија, дипломе и звања

Основне студије: Педагогија – психологија

Назив институције: Филозофски факултет

Мјесто и година завршетка: Сарајево, 1979. године

Постдипломске студије:

Назив институције: Филозофски факултет

Мјесто и година завршетка: Сарајево, 1985. године

Назив магистарског рада: „Педагошки значај мијењања неприхватљивих ставова о полном животу и полним односима код адолесцената“

Ужа научна/умјетничка област: Општа педагогија

Докторат:

Назив институције: Филозофски факултет

Мјесто и година завршетка: Бања Лука, 2000. године

Назив дисертације: „Идентификација, обележја и педагошко-дидактички ефекти стилова васпитања“

Ужа научна/умјетничка област: Општа педагогија

Претходни избори у наставна и научна звања (институција, звање и година избора):

1. Педагошка академија у Сарајеву, асистент 1991. године;
2. Филозофски факултет у Бањој Луци, виши асистент 1996. године;
3. Филозофски факултет у Бањој Луци, доцент 2001. године;
4. Филозофски факултет у Бањој Луци, ванредни професор 2006. године

3. Научна дјелатност кандидата

I Радови прије посљедњег избора / реизбора

1. Богојевић, С. (2002). *Стилови васпитања*. Бања Лука: Филозофски факултет,

страна 1 - 237

2. Бранковић, Д., Илић, М., Сузић, Н., Милијевић, С., Богојевић, С., Вилотијевић, М., Мандић, Д. (2005). *Иновације у универзитетској настави*. Бања Лука: Филозофски факултет, страна 205 – 225 и 301 – 324
3. Бранковић, Д., Илић, М., Сузић, Н., Милијевић, С., Богојевић, С. (2005). *Теоријско-изведбени модели педагошких иновација*. Бања Лука: Филозофски факултет, страна 91 – 104 и 185 – 205.
4. Богојевић, С. (2001). *Конструкција пројективног теста друштвеног карактера*. Бања Лука: Наша школа, бр. 1-2, страна 66-78.
5. Богојевић, С. (2001). *Процес глобализације и идеја мултикултуралног образовања*. Бања Лука: Радови, бр. 4, страна 219-225.
6. Богојевић, С. (2001). *Проблем одређивања јединице анализе васпитања*. Зборник са научног скупа «Филозофско-филолошке науке на почетку XXI вијека». Бања Лука: Филозофски факултет, страна 733-748.
7. Богојевић, С. (2002). *Институционални контекст у предшколском васпитању*. Бања Лука: Наша школа, бр. 3-4, страна 43-63.
8. Богојевић, С. (2002). *Карактеристике и последице преласка са причања бајке на гледање цртаног филма*. Београд: Педагогија, бр. 4, стр. 93-105.
9. Богојевић, С. (2002). *Виртуелизација стварности, виртуелна појавност и васпитљивост*. Зборник са научног скупа «Наука и наша друштвена стварност». Бања Лука: Филозофски факултет, страна 423-435.
10. Богојевић, С. (2003). *Манипулација и васпитање* (у Педагошки разговори зборник радова). Бања Лука: Друштво педагога Републике Српске, страна 198-209.
11. Богојевић, С. (2003). *Реаговање на фрустрације и социјално понашање дјеце предшколског узраста*. Бања Лука: Наша школа, бр. 3-4 стр. 63-82.
12. Богојевић, С. (2003). *Развојне потребе дјеце и виртуелна репрезентација стварности*. Београд: Педагогија, бр. 3-4, стр. 17-27.
13. Богојевић, С. (2004). *Од фантазије до спектакла*. Бања Лука: Радови, бр. 7, страна 89 – 100.
14. Богојевић, С. (2004). *Од дисконтинуитета ка континуитету васпитања*. Бања Лука: Наша школа, бр. 1 –2, страна 15 –22.
15. Богојевић, С. (2004). *Прелазак од институционалног на отворено васпитање – нова идеологија или неминовност учеће цивилизације*. Бања Лука: Наша школа, бр. 3 – 4, страна 34 – 53.

16. Богојевић, С. (2005). *Имплицитна педагогија*. Зборник са научног скупа „Традиција и савременост“ Бања Лука: Филозофски факултет, страна 1087 – 1113.

II Радови послје је посљедњег избора/реизбора

Категорија	Наслов рада	Бодови
3	<p>1. Богојевић, С. и сарадници (2009). <i>Најбољи почетак за свако дијете</i>. Бања Лука: УНИЦЕФ, стр. 1-101 /научна монографија националног значаја/</p> <p>Аутор са сарадницима даје преглед стања здравствених, социјалних и васпитно-образовних потреба предшколске дјеце у нашем окружењу у сврху анализе њиховог положаја у друштву и нивоа остварене друштвене бриге. У времену јачања свијести о дјечи као најважнијем ресурсу друштва од чијег развоја и правилног формирања зависи не само опстанак, већ и будући развој друштва веома је значајно установити какво је стварно стање и шта се може учинити за његово побољшање.</p>	10
3	<p>2. Богојевић, С. (2011). <i>Игра и симболизација</i>. Бања Лука: Филозофски факултет, стр. 1 – 222 /научна монографија националног значаја/</p> <p>Аутор наглашава комплекс флексибилности као генеричку одлику човјека чија је суштина у човјековој специјализованости за неспецијализованост. Његове компоненте су конформност и креативност. Прва почива на разуму и интелигенцији, а друга на интуицији и имагинацији. У угрожености опстанка човјека аутор налази узроке нарушавања равнотеже између конформности и креативности. Запоставља се креативна компонента на рачун конформности, тј. интелигенција је преузела примат над имагинативношћу. Удружени разум и воља кроз јачање рационалности повели су нас ка дисолуцији разума од ума у процесу који се сматра еманципацијом човјека од природне нужности. Аутор упозорава да је у данашње вријеме ова неравнотежа доведена до границе која човјека ставља у парадоксалну ситуацију. Ослањамо се на разум у толикој</p>	10

мјери да је на рачун рационалног налажења рјешења занемарено трагање за смислом и интуитивно поимање свијета. Разум је усмјерен на кретање од исхода до исхода према законима процесуалности уз занемаривање питања циља, питања крајње сврхе. Рационалност је толико потиснула духовност да човјек све боље зна како да уради најразличитије ствари, али све мање зна зашто ради баш те ствари и куда га све то води. Аутор наглашава да разум и интуиција, као ни интелигенција и имагинативност нису у супротности, него су компатибилни. Управо због тога стање у којем су интуиција и имагинативност у толикој мјери искључени сматра важним и бави се тим проблемом. Сматра да је проблем заправо у томе што криза ума, изазвана доминацијом разума и интелигенције, доводи до безидејности, дезоријентације и губитка осјећајности за човјека и као појединца и као врсту. Ову безидејност, са свим њеним посљедицама, Богојевић и наводи као основни проблем којим се у књизи бави.

3. Богојевић, С. и сарадници (2012). *Развој зависноскожене реченице у говору предшколске дјеце*. Бања Лука: Филозофски факултет, стр. 1 – 165 /научна монографија националног значаја/

Аутор је као циљ истраживања поставио испитивање развијености зависноскожених реченица код деце предшколског узраста утврђивањем времена, редоследа и учесталости појављивања различитих типова зависноскожених реченица у говору помоћу испитивања давања исправки понуђених зависноскожених реченица истом врстом зависноскожене реченице, неком другом врстом зависноскожене реченице и изостављањем продукције зависноскожене реченице. Такође, испитао је разумевање зависно скожених реченица у зависности од узраста, пола и образовног нивоа родитеља предшколске деце као и учесталост продукције (употребу) зависноскожених реченица која настаје одговарањем на питања, фабулацијом по сликама и фабулацијом по властитом избору као и одступања у укупној продукцији - употреби зависноскожених реченица у зависности од узраста, пола и образовног нивоа родитеља предшколске деце. У истраживању је такође испитано у каквом је односу потреба предшколске деце за фабулацијом (исказана фабулацијом о другима, фабулацијом о себи и изостављањем фабулације) и а) старосна доб детета, б) пол предшколског детета и ц) образовни ниво родитеља предшколске деце, као и у каквом су односу потреба за фабулацијом и а) разумијевање зависноскожених реченица као и б) продукција зависноскожених реченица. Истраживање је квалитетно методолошки постављено, извршено на великом узорку од 561 деце предшколског

	<p>узраста распоређених у седам узрасних група од три до шест и по година тако да свака група обухвата шестомесећни узрасни период.</p>	
9	<p>4. Богојевић, С. (2006). <i>Медији, комуникација и нови домети употребе комплекса флексибилности</i>. Зборник са научног скупа «Наука и образовање» Бања Лука: Филозофски факултет. страна 511 – 536 /прегледни чланак у часопису националног значаја/</p> <p>Разматрајући недовољно истражен и врло сложен појам комплекс флексибилности у његовој развојности аутор укршта и преплиће филогенетски и онтогенетски аспект те развојности. Начин употребе комплекса флексибилности на начин конформности или на начин креативности при адаптацији зависи од природе друштвених и интеракционих односа, друштвене организације живота, као и од карактеристика медија који човеку помажу да испита и разуме "стварни свет" и репрезентује стварност у складу са својим психичким потенцијалима. Ауторова хипотеза је да у савременом свету на сцену ступа нови медиј - носилац знака - виртуелна појавност која омогућује нове домете у употреби комплекса флексибилности и на начин креативности и на начин конформности. Она нас води ка учећој цивилизацији чије наступање најављује нови концепт васпитања - имплицитна педагогија која се ослања на нове стилове васпитања који омогућују отворенију комуникацију него икада прије.</p>	8
9	<p>5. Богојевић, С. (2006). <i>Дихотомије људске сексуалности (у споменици Петру Мандићу)</i> Бања Лука: Академија наука РС, страна 269 – 289 /прегледни чланак у часопису националног значаја/</p> <p>Аутор сматра да не постоји ни једна област људског живљења у којој, као у области сексуалног живота, има тако много различитих, па и контрадикторних ставова унутар истог временског периода. Ти ставови се ослањају на мноштво супротстављених појмова који се међусобно преплићу, па им се губи исходиште и значење, због чега се цјелокупна област мистификује и добива ореол тајне. Истовремено, о тој тајни се толико говори, као да смо одлучили да признамо све о својој најдубљој интими, да се изанализирамо и дођемо до истине као да је она рационална, тј. заснована на одређеном квантуму знања и трајна, а не резултат живљења и међуљудског одношења. Аутор закључује да ако се о сексуалном животу може говорити као о тајни, онда се та тајна не крије у сексу као акту задовољења нагонске потребе, нити у сексу као акту продужења врсте, већ у његовој функцији</p>	8

	<p>непосредног, истинског одношења човјека према човјеку израженог кроз однос мушкарац - жена. Однос између мушкарца и жене у оквиру једне културе учи се саобразно захтјевима те културе. На веома раном узрасту почиње учење полних улога, али најчешће, упоредо, и деградација природног, родног односа човјека у области сексуалности, а посље и у другим областима.</p>	
9	<p>6. Богојевић, С (2006). <i>Комплекс флексибилности</i>. Бања Лука: Наша школа бр. 3 – 4, страна 181 – 204 /прегледни чланак у часопису националног значаја/</p> <p>Разматрајући недовољно истражен и врло сложен појам комплекс флексибилности у његовој развојности аутор укршта и преплиће филогенетски и онтогенетски аспект те развојности. На тај начин жели да образложи основну хипотезу: како се помоћу комплекса флексибилности индивидуална, практична активност детета укључује и обедињује у друштвено посредоване психичке процесе. При томе указује да начин употребе комплекса флексибилности на начин конформности или на начин креативности зависи од природе друштвених и интеракционих односа, друштвене организације живота, као и од карактеристика медија који човеку помажу да испита и разуме "стварни свет" и репрезентује стварност у складу са својим психичким потенцијалима. Друга ауторова хипотеза је да у нашем времену преовлађује употреба комплекса флексибилности на начин конформности. У тим околностима игра се појављује као "уточиште" за употребу комплекса флексибилности на начин креативности, али би виртуелне, компјутерске игре могле да значе и нешто више, могућност за игру као универзалну стваралачку активност чиме би прерасли границу између игре и делатности, и тиме васпитање, као отворено васпитање, успоставили као водећу делатност у учећем, информатичком друштву.</p>	8
9	<p>7. Богојевић, С. (2007). <i>Образовање између културе и друштвене структуре</i>. Зборник са научног скупа „Култура и образовање,, Бања Лука: Филозофски факултет, страна 93-104. /прегледни чланак у часопису националног значаја/</p> <p>Аутор указује да је уобичајено говорити о односу културе и цивилизације при чему се ова два појма сматрају одвојеним и сукобљеним, први као носиоц или израз духовности а други као носиоц материјалног, техничког развоја, деловања човека на самог себе и природу око себе; или, као што на њих гледа Освалд Шпенглер, два фазама истог процеса при чему је култура фаза успона и цветања, а цивилизација фаза опадања. Култура није ни ствар религиозности, као што се често тврди, а ни материјалистичког односа према природи, те тиме није израз неке «чисте» духовности, али ни рационалне</p>	8

	<p>интелигенције. Она је свеукупност умећа бити човек у датим друштвено-историјским условима и тиме по свом садржају дубља од наоко ширег појма цивилизација. Култура је мера људског бивања (насупротив анималног), без обзира да ли је реч о времену дивљаштва, варварства или цивилизација, без обзира на оруђа и начин њихове употребе. Према томе појам култура је свеprisутан у смислу присуствовања човјека као човјека. По Канту за превазилажење дивљаштва од суштинског је значаја било дисциплиновање, за превазилажење варварства култивисање и цивилизовање, а за превазилажење стадија цивилизације биће неопходно морализовање. Иако се не слаже са наведеном класификацијом аутор, ипак, наговештава како се у културу уплиће васпитање и образовање. Његовим уплитањем култура се, до наших дана, покушавала подвести под одређену друштвену структуру због чега је долазило до диференцијалног дјеловања културе, тј. није било могуће говорити о једној универзалној култури већ о мноштву различитих, истовремено постојећих култура унутар исте цивилизације. Ипак, и кад диференцијално делује култура је мера једне цивилизације, њеног настајања и нестајања. То је многе наводило да верују да су узроци пропасти цивилизација културолошки, да је диференцијално деловање културе, заклињање у крв и тло, узрок друштвено-историјских кретања. Међутим, оно што је нечему мера није му еквивалент.</p>	
9	<p>8. Богојевић, С. (2008). <i>Усрдно у опуштености чекајући чуђење</i>. Зборник са научног скупа „Сто двадесет пет година високог образовања у Босни и Херцеговини“, Пале: Филозофски факултет, страна 219 – 230 /прегледни чланак у часопису националног значаја/</p> <p>При покушају да разуме и објасни стварност и изгради свој субјективитет човек је доследно, увек изнова, западао у замку метафизике. Сваки досадашњи покушај трансценденције датог стања, идеалистички или материјалистички заснован, сламао се на непотребном међуизрањању у метафизици. Такав след ствари започет је са Аристотелом, а замајац је убрзан са Декартом премештањем предмета филозофије са проблема мишљења на проблем методе. Данас смо, више него икада, у дубинама метафизике у заблуди да знање, наука и техника могу дати одговор и помоћи нам да досегнемо свој субјективитет. Хајдегер упозорава да нам предстоји још једно болно буђење у незнаној стварности ако изнова не научимо оно што смо давно заборавили: усрдно, у опуштености чекати да будемо припуштени у догађај. Међутим, од кога учити, има ли учитеља те заборављене способности? Аутор сматра да има! Учитељ је дете, а ученик дете у нама.</p>	8

8	<p data-bbox="347 197 1317 338">9. Богојевић, С. (2008). <i>Виртуелна појавност – нове могућности људске акције</i>. Зборник радова са научног скупа „Духовност и образовање“ Београд: Задужбина Владете Јеротића, страна 257 – 273 /прегледни чланак у часопису међународног значаја/</p> <p data-bbox="321 386 1317 1031">Рационално мишљење, сматра аутор, сву слободну пажњу усмерава на категоријалну класификацију свега што нас окружује и тиме гуши нашу чулност и страст, наше чуђење у свету, што угрожава нашу креативност. Ништа нас више не може зачудити, читав свет смо разместили по фијокама нашег појмовног мишљења. Због тога за нас мислити не значи нити осећати, нити сећати се, већ у правом моменту отворити праву фијоку и позвати се на чињенице. Тиме смо направили помак у погледу систематичности, вољности и освешћености али смо изгубили будност наше пажње за целину, изместили се од бивања у свету у однос према свету, свет учинили предметом истраживања, а не местом живљења. Све то у жељи да нађемо коначни одговор на бесконачан след узрока и последица. Супротно отворености као карактеристици врсте покушавамо да доскочимо неумитној променљивости и пролазности флексибилношћу (прилагодљивошћу) своје стратегије грађења значења. При томе смо заборавили да оно што је напољу и оно што је унутар нас има исту вредност. То нам се враћа у облику нарастања псеудокреативности и губитка духовности. Овим чланком аутор покушава да одговори има ли нам наде.</p>	10
9	<p data-bbox="347 1043 1317 1184">10. Богојевић, С. (2008). <i>Педагогизација дјетињства и дидактизација игре</i>. Зборник са научног скупа „Наука, култура, идеологија, Бања Лука: Филозофски факултет, страна 407 – 422 /прегледни чланак у часопису националног значаја/</p> <p data-bbox="321 1232 1317 1591">У великој жељи да помогну детету да развије своје потенцијале и одрасте педагози смишљају методе којим би убрзали развој детета и подстакли га да што брже прође кроз развојне фазе, које одређују психолози, не би ли што прије стигло до појмовног (апстрактног) мишљења као крајњег домета и неприкосновеног циља. Те развојне фазе које воде заокружености мишљења као коначног, формално-операционалног мишљења, као и импликације те завршености на прошли и будући развој човека као рода и личности, подложне су преиспитивању. У овом раду аутор посвећује пажњу педагошким аспектима те тежње ка убрзаном развоју.</p>	8
9	<p data-bbox="347 1604 1317 1713">11. Богојевић, С. (2009). <i>Педагогија између филозофије и психологије</i>. Радови бр. 12, Бања Лука: Филозофски факултет, страна 289 – 302 /прегледни чланак у часопису националног значаја/</p> <p data-bbox="380 1755 1317 1789">Човек је сам себи циљ, али данас уместо иницијације као изнутра</p>	8

	<p>докученог циља индивидуе који је чини личношћу имамо компетентност као споља одређену суму исхода који је чине пожељном особом. Интересантно је да је у нашем времену модерна наука главни извор такве индоктринације. Она је та која је преузела себи право да каже какав човек треба да буде. Промени дискурса, као делу игре мењања света, приписала је значење силе од које зависи не само начин и домет објашњења свега што јесте, већ и давање рецепта за ураниловку субјективитета којом свака индивидуа кроз међуљудске односе овладава општеприхваћеним дискурсом и постаје особа. Васпитање тиме постаје вештина манипулације индивидуалношћу којом се реализују пожељни исходи. Међутим, пошто је човек увек само циљ и васпитање којим се он реализује може бити само циљ. Због тога се циљ васпитања не може заменити исходима васпитања, а свестрани развој личности еманципацијом особе. Уколико то урадимо уместо оригиналности имамо модерност – униформност укуса, уместо креативности мериторност просечности која се хвали својом способношћу усаглашавања мишљења. Псеудокреативност у тим условима сазрева у огромним количинама попут лепих, црвених, добро напрсканих плантажних јабука.</p>	
9	<p>12. Богојевић, С. (2009). <i>Осјетљивост за човјека</i>. Зборник са научног скупа „Научна и духовна утемељеност друштвених реформи“, Бања Лука: Филозофски факултет, страна 171 – 182 /прегледни чланак у часопису националног значаја/</p> <p>Осетити проблем (имати идеју) и покушати га решити то је животна игра која животу даје смисао. Ум је она моћ духа која увек пита за смисао оног што човек чини, а разум и воља су окренути директно исходима којим теже већ уходаним логичко – методичким путевима. Да би осетили проблем неопходно је активирати ум, да би „решили“ проблем потребни су разум и воља. Али у данашњем свету као да су довољни разум и воља. Пошто се под „решити проблем“ подразумева алгоритамски прецизно стичи до исхода изгледа да разумности - резонувања има толико да се умност – осетити проблем и усмерити мисаону делатност на опште, на eidos - прескаће. Када се разумом и вољом покрене неки процес он, по својој унутрашњој логици, заланчава читав низ процеса о чијем се смислу, поготово у смислу финалитета, не сме ни питати. Процес и нема „крајње сврхе“, његова логика је у кретању од исхода исходу чиме се обезбјеђује континуитет процеса као процеса. Навала саморегулативних процеса, често представљених као реформе, прикрива недостатак умности. Човек је затрпан исходима - решењима која нису одговори, јер им недостаје вредносна димензија.</p>	8
9	<p>13. Богојевић, С. (2010). <i>Рано учење, рани старт – значење, очекивања, домети и опасности</i>. Бања Лука: Наша школа 3-4, (Први конгрес педагога Републике Српске), страна 29 – 35</p>	8

	<p style="text-align: center;">/прегледни чланак у часопису националног значаја/</p> <p>У времену у којем су еколошка промишљања одрживог развоја постала цивилизацијски проблем избила су у први план интересовања, по први пут подједнако друштвена, групна и индивидуална, попут интересовања за <i>рано учење</i> или, данас, шире схваћено <i>рани старт</i>. То је дио укупног процеса сазријевања свијести да је човјек највиша вриједност; и то више није идеолошка флоскула; као ресурс друштва учења (учеће цивилизације). Спознало се да одрживог развоја нема уколико сваки појединац не оствари свој оптимум, што је рационалан циљ који захтева еманципацију, али више не појединаца као индивидуа и у име индивидуалности, већ као особа са чијом се особношћу рачуна у прорачуну могућности опстанка и развоја друштва. Еманципација тиме више није психолошка потреба индивидуе у процесу социјализације, већ рационализирана друштвена матрица одрживог развоја, дакле, по први пут опште-друштвено питање. Цивилизација у циљу њене реализације гуши традиционалне, патикуларне културе, тежи глобализацији и скривеној, пермисивној контроли којом у име <i>друштвене слободе</i> (људских права) подстиће развој сваког појединца као услова општег одрживог развоја друштва.</p>	
11	<p>14. Богојевић, С. Партало, С. Зиројевић, Т. (2012). <i>Бајка и цртани филм као васпитни подстицаји ликовног изражавања дјецe предшколског узраста</i>. Знанствено-стручна конференција с међународним учешћем „Теорија и пракса раног одгоја“ Зеница /оригинални научни рад у часопису међународног значаја/</p> <p>Рад се бави анализом ликовног израза (цртежа) дјецe предшколског узраста примјеном специфичне методологије истраживања засноване на познавању дјечијег ликовног изражавања. Резултати добијени квалитативном анализом за потребе истраживања преведени су у одређени квантитет уз пуно уважавање узрасних разлика које се зорно читавају у дјечијем ликовном изражавању. Педагошки значај извршеног истраживања огледа се у још једном покушају утврђивања шта у данашњем окружењу дјетета утиче на ликовно изражавање као и и на укупни развој не би ли одговорили на стално отворено питање педагогије КАКО подржати дијете у његовом развојном опхођењу са свијетом. Добијени резултати указују на постојање разлика у квалитету ликовног изражавања дјецe предшколског узраста у зависности од тога да ли је подстицај за ликовну активност заснован на гледању цртаног филма или на причању бајке у односу на узраст и пол дјецe.</p>	8
9	<p>15. Богојевић, С. (2012). <i>Игра као водећа активност деце предшколског узраста</i>. Бања Лука: Радови бр. 15, стр. 9 – 22</p>	8

	<p style="text-align: center;">/прегледни чланак у часопису националног значаја/</p> <p>Аутор проучава смисао и значај игре предшколског детета. Анализира различита становишта о пореклу и функцији игре покушавајући да укаже на њену изузетну важност у филогенизи и онтогенизи човека. Само је игра подједнако усмјерена на развој унутрашњих и спољашњих потреба, неопходних и за индивидуацију и за социјализацију личности. Једино преплитањем та два процеса може се реализовати дијалектички субјекатско – објекатски процес настајања личности.</p> <p style="text-align: right;">Укупно бодова:</p>	128
--	---	------------

4. Образовна дјелатност кандидата

Образовна дјелатност кандидата прије посљедњег избора/реизбора	
Квалитет педагошког рада на Универзитету	
Образовна дјелатност кандидата после посљедњег избора/реизбора:	
Универзитетски уџбеник који се користи у земљи: Богојевић, С. (2007). <i>Статистика у образовању</i> . Бања Лука: Филозофски факултет, страна 1 – 199	6 бодова
Менторство кандидата за степен другог циклуса (4x)	8 бодова
Квалитет педагошког рада на Универзитету	4 бода
Укупно бодова: 18	

5. Стручна дјелатност кандидата

Стручна дјелатност прије посљедњег избора/ реизбора: (члан 36)		
категорија	Стручна дјелатност	бодови
7	Богојевић, С. (2005). Стилски васпитања – организацијско вођење (у Приручнику: инструктивног и радног материјала за обуку тренера из демократског школског менаџмента). Тузла: Педагошки завод у Тузли, страна 45 – 52.	
Стручна дјелатност после посљедњег избора/ реизбора		
категорија	Стручна дјелатност	бодови
4	Уредник часописа „Наша школа“	4
5	Реализован пројекат у сарадњи са министарством Науке и технологије РС: „Развој зависносложене реченице у говору предшколске дјеце“	4
5	Реализован пројекат у сарадњи са УНИЦЕФ-ом: Јачање система социјалне заштите и инклузије дјеце у Босни и Херцеговини (Рани дјечији раст и развој)	4
Укупно бодова:		12

Свеукупно бодова: 158

III ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ

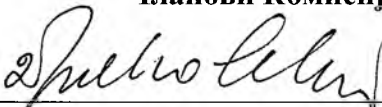
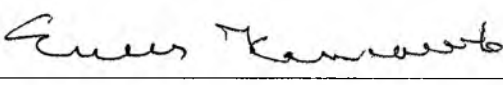
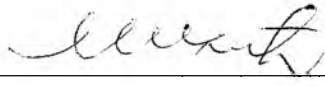
На објављени конкурс за избор наставника у ужу научну област **Општа педагогија** на студијском програму Педагогија (Филозофски факултет Универзитета у Бањој Луци) пријавио се само један кандидат др Светозар Богојевић. Кандидат тренутно има звање ванредног професора на поменутом факултету. Након што је констатовано да кандидат испуњава опште и посебне услове предвиђене конкурсом и Законом о високом образовању Републике Српске, Комисија је извршила увид и детаљнију процјену референци и установила да је кандидат **проф. др Светозар Богојевић** изабран у звање ванредног професора у септембру 2006. године, те је провео један изборни период у том

звану. У периоду од тог избора има објављене четири књиге од чега је једна универзитетски уџбеник и 12 рецензираних научних радова из уже научне области за коју се бира; четири менторства кандидата за степен другог циклуса; два реализована пројекта; учешће на научним скуповима и успјешно реализовану сарадњу са другим универзитетима (Универзитет у Источном Сарајеву) и релевантним институцијама (Академија наука Републике Српске, Завод за издавање уџбеника и наставних средстава у Источном Сарајеву, Центар за предшколско васпитање у Бањој Луци) као и адекватан педагошки приступ у раду са студентима и колегијалан однос са колегама и сарадницима у настави.

На основу анализе података о научној, образовној и стручној дјелатности пријављеног кандидата Комисија закључује да **др Светозар Богојевић** испуњава све услове, предвиђене Законом о високом образовању Републике Српске и Статутом Универзитета у Бањој Луци, да буде изабран у звање редовног професора, па са задовољством **предлажемо Научно-наставном вијећу Филозофског факултета и Сенату Универзитета у Бањој Луци да проф. др Светозара Богојевића изабре у звање редовног професора за ужу научну област Општа педагогија.**

Бања Лука, _____ 2012. године

Чланови Комисије:

1.
др Драго Бранковић, редовни професор
Филозофски факултет у Бањој Луци
2.
др Емил Каменов, редовни професор,
Филозофски факултет у Новом Саду
3.
др Миле Илић, редовни професор,
Филозофски факултет у Бањој Луци